

Sevan Nişanyan'ın İddialarına Cevap

Aslında inançsızlığı dolayısıyla değersizliği savunan birisine cevap vermemek daha iyi olur. Çünkü varlığı ve hayatı anlamlı kılan iman ve benzeri bütün kutsal değerlere karşı gelen birisi hiçbir değeri ve hakikati kabul ediyor olamaz. Böyle birisine de cevap vermek pek anlamlı olmaz. Fakat dini konuları ve metinleri bilmeyen insanlarımız, değersizlik ve boşluk çukuruna düşmesin diye Sevan Bey'in Kur'an ve İslam ile ilgili iddialarına kısaca cevap vereceğiz:

Birincisi:

Sevan, 1800'lerde yaşayan Saraswati'nin iddialarını alıntılıyor ve kendisi notlar ilave ediyor. Kur'anda "***Allah din gününün sahibidir.***" (1/2) deniliyor. Sevan, Saraswati'ye dayanarak bundan şu üç sonucu çıkarıyor:

- a) Din dünyada adaleti sağlayamıyor. Sadece kıyamet ve ahiret enstrümanını kullanıyor.
- b) *Birçok düşünür, eğer Allah varsa neden birçok dünya işinde çaresiz kalıyor, söylemişler, diyerek çok azınlıkta kalan küçük bir iddiayı bütün dünyanın kanaati imiş gibi gösteriyor.*
- c) İslam Âlemindeki öfke patlamaları bu çaresizlikten kaynaklanıyor olabilir mi? diyerek meseleyi hiç ilgisi olmayan bir mecraya sokuyor.

Bu üç iddialı sorgulamayı ve benzeri soruları analiz ettiğimizde başta Sevan Bey olmak üzere; böyle düşünenlerin şu beş gerçeği bilmediklerini veya bilmezlikten geldiklerini görüyoruz:

- 1) Dindar-dinsiz bütün büyük düşünürlerin kabul ettiği ve kendilerinin de bütün hayatlarında benimseyerek uyguladıkları diyalektik süreci görmezlikten geliyorlar. Sanki böyle bir şey olmamalı imiş gibi saf zihinleri bozuyorlar.
- 2) Bu diyalektik boyut olmazsa, başta kendileri olmak üzere hiçbir şeyin var olmayacağını bilmezlikten geliyorlar. Ayrıca bu diyalektik yapıyı kabul etmediğimizde ve karşıt zıtların çatışmasının olmadığını farz ettiğimizde kendilerinin ***biz hakikat aşığıyız***, şeklindeki sloganlarının da suya düştüğünü anlamıyorlar.
- 3) Bu diyalektik sistemin dinlerdeki ismi *imtihan ve gelişme dünyasının kurulmasıdır*. Sevan Bey dinlerin bu birinci söylemini ta çocukluğunda işittiği halde bunu bilmezlikten geliyor ve dini bilgisi hiç olmayan çevreleri yanıltıyor.
- 4) Aslında sonsuz ve gerçekte çok güzel olan yaradılış sisteminin içinde hiçbir kaos ve adaletsizlik yoktur.. Sadece imtihan, sınav ve gelişme için bazı diyalektik fenomenlerle sınırlı bir serbestlik verilmiş olması söz konusudur..

5) Belli birikimler ve manalar elde edildikten sonra bu imtihan ve sınav dünyası, bir gün kapanacak; göreceli sebeplerin ve kötülüklerin gerçekte işin sahibi ve etkin olmadığı, işin asıl sahibinin sonsuz, aşkın ve yüce olan Allah olduğu görülecektir.

İşte **Allah din gününün sahibidir** sözü, bu manadadır. Yani ahirette Allah'ın egemenliği net olarak görülecektir, manasındadır. Çünkü dünyada imtihan, sınav ve gelişme için belirli bir oranda bu egemenlik gizlenmiştir. Bediüzzaman Said Nursi, bu ayeti İşaratül-İ'caz tefsirinde aynen böyle açıklamıştır. Nitekim Kur'anın başka birçok ayetinde: **Eğer imtihan dünyasının hikmeti olmasaydı, o zalimlerin cezası anında verilecekti**, deniliyor.¹ Demek Allah, her zaman adildir ve hikmetinin izin verdiği kadar her şey ile ilgilenir. Fakat tam adalet, ahirette yani imtihan dünyası kapandığında görünür.

Sevan Bey dil bilir, birçok felsefi metni okumuştur; onun böyle öncelikli ve açık meseleleri bilmezlikten gelmesinin sebebi, Ermenilerin tarihteki mağduriyetlerinin verdiği tepkinin kine dönüşmesi olabilir. Veya bir sağlık sorunu olabilir. TV'de izlediğim kadarı ile onun bu zamansız ve yersiz öfke patlamasında her iki sebebin de tesiri vardır.

İkincisi:

Saraswati, Fatiha suresinin **“Ey Rabbimiz bizi doğru yola yönlendir; o yol ki gazaba uğrayanların ve sapanların yolu değil..”** mealindeki ayetlerine itiraz ediyor. Diyor ki: **a)** Müslümanların önceki (reenkarnasyon tarzındaki) yaşamlara inanmaması. **b)** Ve Tanrının gerekçe göstermeden bazılarını gazap etmesi, adalet duygusuyla bağdaşmaz.

Sevan Bey de buna: **a)** Eğer tanrı varsa ve tek ise.. **b)** Ve eğer reenarnasyon yoksa demek tanrı adil değildir, diye kendi notunu ilave ediyor. Burada bizim bu iki düşünürümüz, yine yedi meseleyi bilmediklerini veya bilmek istemediklerini göstermiş oluyorlar; söyle ki:

1) Kur'an yüz küsur yerde: **“Azap görenlerin kendi iyi yeteneklerini bilerek kötüye kullandıklarını, onun için azabı hak ettiklerini..”** söylüyor.²

2) Kur'an, kendilerine sağlıklı bilgi gelmeyen birey ve toplumların masum ve günahsız olduklarını, onların cennet ve mutluluk ehli olacağını söylüyor.³ Ayrıca aşırı derecede varlığa ve insanlığa zarar vermeyen ve manevi değerlere saldırmayan insanların küçük günahlarından ve sıradan olan eksikliklerinden dolayı affedileceği, Kur'anda açıkça bildiriliyor.⁴ Evet, suç ve tahribat olmadan hiç kimsenin cezalandırılmayacağı yani gerekçesiz ceza olmayacağı ilkesi, Kur'anın en öndeki konularından biridir, diyebiliriz.

¹ 8/68; 12/110; 10/19; 41/45

² 10/33; 39/6; 4/147 Hakk ve azap ile ilgili ayetlerin çoğunda bu gerçeklik açıkça gösteriliyor.

³ 2/17-15; 4/173; 25/19

⁴ , 11/117; 31/13

3) Kur’anda “**Allah istediğini saptırır ve istediğini doğru yola iletir**” mealindeki ayetler incelendiğinde görülür ki; bu ayetlerin manası “*Onlar istek ve iradelerini iyiye veya kötüye kullandılar; Allah da bu sonuçları yarattı*” demektir. Çünkü o ayetlerin geçtiği yerlerde ya önce veya sonra bu sonucun yaratılmasının gerekçeleri anlatılıyor.

4) Söz konusu olan Fatıha suresinin 6. ve 7. ayetlerinin manası ise şöyledir: “*İnsanlar etkinlik ve hayat çalışmalarında üçe ayrılırlar. Bir kısmı, çokça sebeplere başvurur; aşırı gider; bu aşırılığın cezası olarak İlahi gazaba uğrar. İkinci kısmı, hiç teşebbüs etmez, belli bir noktaya sapor durur; geri kalır; onların geri kalışı onlar için bir azap olur. Demek doğru yol, orta yoldur ki; ne aşırı gidilir; ne de geri kalınır.*”

Kur’anda bu orta yolun ismi İslamdır. İslam, karşıt zıtları barıştırıp orta yola getirmek demektir.

5) Bazı tefsirlerde “**Gazaba uğrayanlar Yahudilerdir; sapanlar da Hıristiyanlardır**” şeklinde bir bilgi geçiyor. Çünkü Yahudilerin bir kısmı çok aşırı gider; başlarına belalar getirir. Hıristiyanların da bir kısmı İsa’nın tanrılığı noktasında saplanıp kalıyorlar.

6) Burada Kur’an asla “**Bütün Yahudi ve Hıristiyanlar, böyledir,**” demiyor. Çünkü birçok ayet iyi Yahudi ve Hıristiyanlardan övgü ile söz ediyor.⁵

7) Haliyle ve imtihan dünyasının gereği bütün Müslümanlar da bir değildir. Cehaletten veya aşırı ajitasyonlardan dolayı birkaç yüz bin insanın öfke patlamasını bir milyar masum insana leke yapmak, herhalde hiçbir adalet, insaf ve insanlığa sığmaz. Sevan Bey öfkeye takmış; fakat kendisinin bu yüzeysel iddiaları da bir öfke patlamasıdır. Çünkü kendisi bunların cevabını bilecek kadar bilgi sahibidir.

Üçüncüsü:

Kur’an, 1. surenin 1. ayetinde “**Rahman ve Rahim olan Allah’ın adıyla**” diyor. İşte Sevan’ın Üstadı olan Saraswati bu ayetle ilgili şu dört iddiayı öne sürüyor:

a) Bu Allah’ın sözü olamaz; çünkü burada konuşan Allah değil; başkasıdır. Çünkü başka biri Allah’a hitap ediyor. b) İyi kötü her işe Allah’ın adıyla başla, demek uygun değildir. Kur’an, neden bunu açıklamamıştır. c) Hayvan kesmek kötü bir iştir. Kur’an hayvan keserken Allah’ın adını anın, diyor. d) Allah Rahman ve Rahim ise, hayvanları boğazlamak nasıl merhamet olur.

Bir Ara Not: Sevan Bey burada not ilave etmemiş; gerisini okuyun, diye okuyucularını uyarmış. Ayrıca anlaşılan Saraswati de, Sevan Bey de vejetaryendirler. İşte bu iddialara yine yedi cevabımız var:

1) Kur’an ve İslam önemli ve hayırlı işlerin başında besmele çekin diyor. Ki çok önemli ve hayırlı bir hakikat olan Kur’anın başında bu emir buyurulmuştur.. Demek İslam ve Kur’an kötü ve hayırsız işlerin başında besmele çekmeyi uygun görmediği gibi; günah bile sayar.

⁵ 6/44-48; 3/113-115; 7/159

2) Burada konuşan başka biri değil; sadece Allah'tır. Çünkü Arapçaya göre; **Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla**, cümlesinin başında **“söyle”** sözü mukadderdir. Bütün dillerde buna benzer takdirler var. Sevan Bey dilci olduğu için bunu bilmeli idi.

3) Vejetaryenlik doğal ve evrensel bir gerçek olmadığı halde; **“doğru olan budur”** deyip et yiyen diğer insanları sapık görmek galiba gerçekçi bir yaklaşım değildir.

4) Çünkü bizi yaratan Allah'tır, hayvanları da yaratan Allah'tır. Bizim onları yememize izin veren yine Allah'tır. Allah hayatın zorluklarında insanlara değişik ücretler verdiği gibi; sıkıntı çeken veya kurban edilen o hayvanlara da ücretler verir. Hadislerde onlara verilen birçok ücret bildiriliyor. (Bediüzzaman Said Nursi'nin 17. Sözüne bakınız.) Gerçekten, sıkıntıların hikmetine ve reenkarnasyona inanıp da, ruhların baki kalacağına ve ahirette onlara verilecek ücretlere inanmamak çok büyük bir şaşkınlıktır; bir körlüktür.

5) Allah sonsuz ve soyuttur. Bütün varlıklar onun somut yansımaları ve nokta görüntüleridir; işte **besmele** beş kelimesiyle Allah'ın bu yansımalarına ve çeşitlerine işaret eder:

Birincisi nedenselliğe, ikincisi kanunlara, üçüncüsü manevi gerçeklere, dördüncüsü somut nokta yansımalarına, beşincisi olağanüstü özel ilgi ve inayetlere bakar.

6) Varolmak, yaratılmak, saf iyilik ve hayırdır. Bu süreçte bazı şeyler tam iyilik ve hayırdır; bazı şeyler ise, göreceli iyilik ve hayırdır; Allah mutlak güzellik ve adalet olduğundan bizim kötülük dediğimiz fakat gerçekte göreceli olan iyilikleri önce imtihan sistemi için kullanır; sonra onları da tam iyilik ve hayra dönüştürür.

7) İnsanların suçluyu cezalandırması göreceli bir güzelliştir. Eğer zalimler ve suçlular cezalandırılmazsa daha büyük ve yaygın kötülükler ortaya çıkar. Mesela; eğer insanlar, hayvan kesip et yemezlerse ve eğer kanun ve hukuk tanımayan, başkasına zarar veren kâfirler ve anarşistler cezalandırılmazsa daha büyük kötülük olacağını acaba Sevan Bey bilmiyor mu?

Kur'anda **“Yahudi ve Hristiyanları veya başka bir dinde olanları öldürün”** diye bir ayet hiç olmadığı gibi; putperest müşrikleri de mutlaka öldürün” diye bir ayet yoktur. Tam aksine; **Müşrikleri koruyun, onlara sahip çıkın ki Kur'anı işitip gerçeği bilsinler**, diye ayet vardır. (9/6)

Kur'anda öldürmek kelimesi direk geçmiyor. Kıtıl, mukatele ve benzeri kelimeler var. Bunlar ise savaşmak, düşman tarafı etkisiz hale getirmek veya esir almak manalarına gelir. Bu gibi ayetler de, sadece anlaşmalarını bozan, hıyanet edip arkadan vuran ve fiilen savaşanlarla ilgilidir. (9/7-13)

Katilin veya yeryüzünde bozgunculuk yapanın idam edilmesi ise o yargının işidir. Ve ancak devlet eliyle infaz edilebilir. Yargının görevine karışanlar ve keyfi olarak infaza girişenlerin yaptığı, İslam dinine göre yeryüzünde bozgunculuk sayılır.

Acaba Sevan Bey, dünyadaki bütün adalet ve yargı sistemini dışlayan anarşistler gibi mi olmak istiyorlar?! Yoksa mutlak, adil, aşkın ve bir olan Allah'a inanmayıp da birçok tanrıya mı inanmak istiyor. Yoksa Sevan, Hindular gibi düşünmüyor da materyalist mi olmak istiyor?!

Dördüncüsü:

O Hindli, *Bütün hamd (yetkinlik ve kemalat) sadece bütün her şeyi geliştiren Allah'ındır. O Rahman ve Rahimdir*, mealindeki hakikatleri anlamadığından yani bazı Müslümanların aşırı ve yanlış yaptıklarından yola çıkarak; üç yanlış iddiada bulunuyor. **1)** Müslümanlar, şefkatli olmadığı için.. **2)** Allah bazı insanları dışladığı ve. **3)** Kur'an hayvanların kesilmesine izin verdiği için; Kur'an Allah'ın sözü değildir, diye iddia ediyor. Sevan da büyük bir keşif imiş gibi bu yüz yıllık iddiaları önümüze bir daha sürüyor.

Burada gerçeği anlamak için yine 7-8 noktayı bilmek gerekir:

1) Meallerde bu ayet, ***Allah'a hamd olsun!*** şeklinde dilek cümlesi olarak çevrilir. Hâlbuki bu gibi cümleler, dilek cümlesi değil de haber cümlesidirler. *Bütün yetkinlik, kemalat Allah'a mahsustur. (Çünkü sadece o sonsuzdur; dolayısıyla sadece o eksik olmayandır.)* şeklinde çevrilmelidir.

2) Allah göreceli zıtların diyalektiğini iki el gibi kullanarak sonsuz bir nimet ve iyilik olan bu varlık âlemini yaratmıştır.

3) Bu yaradılış sürecinde diyalektik sürecin gereği olarak göreceli, küçük ve zahiri sıkıntı ve kötülükler olsa da; bunlar gelişme ve rububiyet gereğidir. Nihai manada o mükemmel Allah, bu göreceli eksikleri telafi eder.

4) O bütün âlemlerin ve bütün insanların rabbidir. Hak ve hukukta bütün insanlar onun yanında eşittir; Müslüman olsun başka bir dinden olsun kim, dini ve inancı için diğer masum insanlara zulmederse, o cezaya uğrayacaktır.

5) Allah, Rahman olarak bütün canlıları besler; onların haklarını korur. Fakat Rahim olarak sadece iman edenlere (yani sonsuzluğa ve ebediyete inananlara) yardım eder.

6) Kur'anın kesin bir hükmü de şudur: *İster Müslüman olsun; ister Hıristiyan veya dinsiz olsun; Kim, zulmen suçsuz bir insanı öldürürse o bütün insanları öldürmüş sayılır.* (Maide, 32)

7) Kur'anın hayvan etini yemeye izin vermesi, evrensel bir gerçekliktir; doğaldır. Fakat Kur'an "*Yemek ve içmekte ve kaynakları kullanmakta aşırı gitmeyin*" diyor. (7/31-33) Ayrıca yeşil alan ve ekolojik park kavramını (haram bölge, yani hayvanların öldürülmesinin ve bitkilerin kesilmesinin yasak olduğu bölge kavramını) ilk olarak uygulatan Kur'andır. (Maide, 95-98)

8) İnsanlar arasında hukuk eşitliğini ve savaş hukukunu sistemli olarak ilk uygulayanlar Müslümanlar olmuştur. Dolayısıyla hiçbir din ve kutsal değer, bazı taraftarlarının yanlış

uygulamalarından sorumlu olmadığı gibi; İslam dini de ajite edilmiş bazı cahillerin yaptıklarından sorumlu olamaz.

Son Bir Not

Maalesef plastik ve yapay asrımız, birçok doğal ve dini değeri sarstığından; insanlarımız sağlıklı düşünemiyor. Mesela bazıları, kartelleşmeye, zalimane sermaye birikimlerine karşı çıkacağına, insanı insan eden, insanlığın gelişmesi için vazgeçilmez, doğal bir duygu olan mülkiyet kavramına tamamen karşı çıkıyor. Başkaları bir kesimin veya bir grubun yanlışından yola çıkarak bütün bir dini ve bir ümmeti suçlayabiliyorlar.

Daha başkası, zaman ve zeminin şartlarına uygun ve sınırlı düşünen insanlığın ihtiyacı için inen dini metinlerin her bir cümlesinde, dinin sahibi olan Allah'ın sonsuz yetkinliğini görmek ister. Bir çiçekte bütün baharı görmek istemek gibi bir yanlış düşer. Göremeyince de, bütün kutsal değerlerini yitirir; kendini manen idam eder.

Duamız, arzumuz ve çabamız, bütün insanlığın, dengeli, sağlıklı ve doğal bir hayata ve düşünceye sahip olacağı bir dünya içindir.

19. 10. 2012
Bahaeddin Sağlam